

[Statsministeren]

Det spørgsmål, fru Margrete Auken har stillet, er baseret på noget, der har stået i avisen. Der står, at *så vidt bladet erfarer*, har Anker Jørgensen erkendt, at udbygningen af Kastrup lufthavn osv. er nødvendig, men også, at den skal ske under tilstrækkelig hensyntagen til miljøet. Der står også, at samtidig skal Anker Jørgensen *have givet udtryk for*, at miljøet ikke skal have samme høje profil rent indsatsmæssigt i 1980'erne, som det har haft tidligere.

Nu har jeg ikke udtalt mig til bladet, men det, jeg kan sige konkret om sagen – så konkret, som man kan udtale sig om den fremtidige miljøpolitik – er følgende:

Da miljølovgivningen i begyndelsen af 1970'erne blev gennemført, stod vi over for nogle enorme behov for at beskytte miljøet over for de farer for ødelæggelse, som vi måtte erkende blev mere og mere påtrængende.

Det var på den baggrund, vi gennemførte en helt nødvendig og, tør jeg vel sige, ganske moderne lovgivning, som havde det formål at udbygge miljøbeskyttelsen stærkt og i et stærkt tempo op gennem 1970'erne. Det er som bekendt også sket, men lad mig tilføje, at der er ingen tvivl om, at der stadig er behov for yderligere fremskridt på området.

Det kan på den anden side heller ikke nytte at se helt bort fra det, der hedder den økonomiske situation. Vi har ikke uanede ressourcer af økonomisk karakter, og vi må derfor nok se i øjnene, at vi under de nuværende økonomiske forhold næppe har helt de samme muligheder for at sætte nye ressourcer ind på miljøbeskyttelsen, som vi havde i 1970'erne.

Men som sagt, miljøproblemerne er stadig særdeles vigtige og skal tilgodeses, sådan som de f. eks. også skal det i aktuelle planer, hvor der sker udbygninger på det ene og det andet område.

Margrete Auken (SF):

Jeg er naturligvis glad for, at statsministeren ikke svarede bekræftende på spørgsmålet, da det var en højst skræmmende udtalelse. Det, man kunne være bange for at der kunne ligge bagved, var en holdning, man møder mange steder i øjeblikket, og som nogenlunde lyder sådan: når børnene skal betale, når de gamle skal betale, når de handi-

cappede skal betale, så skulle det bare mangle, at pipfluglene ikke også skulle betale. Som om man kunne stille det op på den måde. Det er en holdning, hvorefter miljøbeskyttelse går ind som en slags kosmetik i vores samfund. Det er den måde, man tænker på, der har været det mest forskrækkende, og jeg er selvfølgelig herudfra glad for, at det ikke var det, statsministeren sagde.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det alligevel er bekymringsvækkende, det, der sker lige nu, hvor vi bliver trængt meget af en industri, som helt tydeligt vil kunne komme meget mere aggressivt og meget hårdere og forlange ikke at skulle tage de miljøkrav, som vi må opstille, hvis vi skal sikre, at børnene, de gamle, de handicappede og alle vi andre ikke rammes en ekstra gang – for det er jo det, der er ved at ske. Jeg synes, den aktuelle udbygningssag ude i Kastrup – som vi kommer til at snakke om lidt senere i dag, men sandsynligvis ikke så meget – har vist, at en i forvejen temmelig hullet miljølov nu er blevet forsynet med et mindre eller større krater. Jeg er bange for den afsmittende virkning, det kan få for den øvrige politik over for industrien. Når man dér har vist sig så lemfældig over for de krav, man rettelig kunne stille til sig selv, så vil vi komme til at se, frygter jeg, at de andre siger: ja men så vil vi heller ikke betale.

Det, vi diskuterer i Kastrup, er, hvad staten selv skal sætte ind, og her er det så, vi har foretaget en økonomisk afvejning – eller det vil sige: vi har ikke foretaget nogen, men vi har bøjet os. Det, der vil komme til at ske alle de andre steder, er, at vi vil møde nogle økonomiske krav fra industrien, som siger, at nu skal den ikke tage de hensyn længere.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han vil sikre, at vi ikke slækker på kravene over for et erhvervsliv, som vil gøre, hvad det kan – som altid har villet gøre, hvad det kunne komme af sted med – når det drejer sig om disse meget, meget vigtige krav. Jeg tænker selvfølgelig ikke mindst på arbejds-miljøbeskyttelsen.

Waldorff (VS):

Det centrale i statsministerens udtalelse var, at med den økonomiske situation, vi befinder os i, vil der næppe være helt de samme muligheder for at sætte ressourcer ind på